

Sygn. akt I C 590/17

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 sierpnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Słupsku I Wydział Cywilny

w składzie następującym :

Przewodnicząca: SSR Barbara Nowicka

Protokolant: P. P.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 16 sierpnia 2017 r. w S. sprawy

z powództwa (...) **FINANSE Spółki Akcyjnej z siedzibą w P.**

przeciwko **J. K.**

o zapłatę kwoty 713,65 zł wraz z ustawowymi odsetkami

oddala powództwo.

Sygn. akt I C 590/17

UZASADNIENIE

Powód (...) FINANSE S.A. z siedzibą w P. wniósł w pozwie wniesionym w dniu 10.11.2016r. w elektronicznym postępowaniu upominawczym o zasądzenie od **pozwanego J. K.** kwoty 713,65zł z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Powód wniósł także o zasądzenie zwrotu kosztów sądowych w wysokości 30,00 zł.

W uzasadnieniu wskazał, że strony łączyła umowa pożyczki z dnia 26.01.2015r. nr (...), której przedmiotem było udzielenie pożyczki oraz świadczenie usługi pożyczki w domu. Łączne zobowiązanie pozwanego z tytułu tej umowy wynosiło 880,75 zł, pozwany zobowiązana była do spłat w 25 tygodniowych ratach, z którego to obowiązku nie wywiązała się. Powód wskazał nadto, iż na mocy umowy (...).02.2016r. między (...) Finanse sp. z o.o. sp.k. a (...) Finanse S.A. doszło do przeniesienia własności przedsiębiorstwa na powoda, w szczególności wierzytelności, w tym praw wynikających z umów zawartych przez (...) Finanse Sp. z o.o. s.k. W pozwie wniesionym w elektronicznym postępowaniu upominawczym powołano listę dowodów, w tym umowy, na które powód powołał się w uzasadnieniu pozwu.

W dniu 06.02.2017 r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny wydał postanowienie, w którym - wobec braku podstaw do wydania nakazu zapłaty - przekazał rozpoznanie sprawy do Sądu Rejonowego w Słupsku.

W toku postępowania pozwany nie zajął stanowiska w sprawie.

Zarządzeniem doręczonym powodowi dnia 24.04.2017r. zobowiązano stronę powodową do przedłożenia w terminie 14 dni dokumentów wraz z odpisami powołanych jako dowody w pozwie wniesionym w elektronicznym postępowaniu upominawczym, pod rygorem skutków z art. 233 § 2 kpc, pouczając powoda o treści tego przepisu.

Zakreślony termin upłynął bezskutecznie.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgłoszone w niniejszej sprawie roszczenie o zapłatę powód opierał na twierdzeniach, że pozwanego oraz zbywcę wierzytelności łączyła umowa pożyczki, z której to umowy pozwana nie wywiązała się, zaś w dniu 29.02.2016r. pożyczkodawca zawarł umowę z powodem, na mocy której doszło do przeniesienia wierzytelności na powoda.

Pozwany nie stawiał się na wyznaczonej rozprawie, nie żądał prowadzenia sprawy podczas swej nieobecności, nie złożył w sprawie żadnych wyjaśnień, ani ustnie, ani na piśmie.

Okoliczność powyższa uzasadniała wydanie wyroku zaocznego, na podstawie art. 339 § 1 kpc, przy czym zgodnie z art. 339 § 2 kpc w tym wypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa.

Jak wynika z treści przytoczonego przepisu, Sąd nie może przyjąć za prawdziwe twierdzeń powoda, jeżeli budzą one wątpliwości. W doktrynie podkreśla się przy tym, że ocena zgodności z prawdą twierdzeń powoda następuje na podstawie materiału procesowego znajdującego się w aktach sprawy. /tak: A. Jakubecki, Komentarz do art. 339 kpc, LEX 2013/.

Podzielając przytoczone stanowisko Sąd zważył, że do pozwu – mimo wezwania pod rygorem skutków z art. 233 § 2 kpc, o którego treści stronę powodową pouczone /k.14-15/ – nie załączono żadnych dokumentów ani dowodów dla wykazania zasadności żądania. Nie wykazano w szczególności istnienia legitymacji czynnej powoda, który z jednej strony twierdził, iż był stroną zawartej umowy z pozwaną, a z drugiej strony powoływał się na umowę zbycia wierzytelności przysługujących innemu podmiotowi, mającemu być stroną umowy pożyczki.

W konsekwencji nie sposób było na podstawie samych tylko twierdzeń powoda przyjąć, że przysługuje mu prawo domagania się zapłaty. Wątpliwości w omawianym zakresie potęgowała okoliczność stwierdzenia w elektronicznym postępowaniu upominawczym braku podstaw do wydania nakazu zapłaty.

Brak dowodów zawarcia z pozwanym umowy pożyczki oraz przekazania na jego własnie rzecz środków pieniężnych tytułem pożyczki, przy jednoczesnym wewnętrznym sprzecznym twierdzeniu powoda w zakresie osoby pożyczkodawcy, uniemożliwił przyjęcie za prawdziwe twierdzeń powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie.

Mając powyższe na uwadze powództwo oddalono.